

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/26/2017
Identifikačné číslo spisu: 6114224363
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6114224363.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Alia vitá Limited, so sídlom Company Services Ltd of Suite 15, 1st Floor Oliaji Trade Centre, Francis Rachel Street, P. O. BOX Victoria, Mahé, Seychelles, zastúpeného Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s. r. o., so sídlom Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, proti žalovanému Stredoslovenská vodárenská spoločnosť, a. s., so sídlom Partizánska cesta 5, 974 00 Banská Bystrica, IČO: 36 056 006, zastúpenému Nosko & Partners, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Podjavorínskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, o zaplatenie sumy 49.616,72 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní spoločnosti KW Consult s.r.o., so sídlom Kladnianska 34, 821 05 Bratislava, IČO: 47 241 543, zastúpenej Advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. decembra 2016, č. k. 41Cob/199/2016-136, takto

rozhodol:

I. Dovolanie spoločnosti KW Consult s.r.o., so sídlom Kladnianska 34, 821 05 Bratislava, IČO: 47 241 543 o d m i e t a.

II. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania p r á v o .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 11.03.2016, č. k. 64Cb/187/2015-109, zamietol žalobu žalobcu a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému iné trovy konania v sume 2.976,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 3.835,13 Eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalovaným, ako objednávateľom a spoločnosťou Stanislav Srnka, s.r.o. Banská Bystrica, ako zhotoviteľom, došlo dňa 13.4.2010 k platnému uzatvoreniu zmluvy o dielo. Súd konštatoval, že s poukazom na ustanovenie § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu diela v čase dojednanom v zmluve a pokiaľ zo zmluvy alebo z Obchodného zákonníka nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

3. Súd prvej inštancie s poukazom na článok IV. bod 6, článok IV. bod 8 a článok IV. bod 9 Zmluvy o dielo zo dňa 13.4.2010, považoval za preukázané, že zmluvné strany dohodli nárok zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela odlišne od základnej zákonnej úpravy, kde je vznik nároku na cenu diela viazaný na vykonanie diela, t. j. diela ako celku, keď dohodli, že cena bude zhotoviteľovi platená splátkami vo väzbe na zrealizované vecné plnenie, teda skutočne vykonané práce a dodávky a následne po odovzdaní a prevzatí diela, mala byť vystavená konečná faktúra so zohľadnením čiastkových faktúr. Ďalej okresný súd považoval za preukázané, že dňa 1.12.2010 došlo k protokolárnemu odovzdaniu a prevzatiu stavby, kedy zmluvné strany vyhotovili súpis vád a nedorobkov a konštatovali, že z celkovej dohodnutej ceny 373.224,28 Eur bez DPH, zostáva dofakturovať ešte 41.694,72 Eur. Táto suma navýšená o príslušnú DPH, predstavuje sumu 49.616,72 Eur, ktorej zaplatenia sa žalobca domáha v konaní, nakoľko sa stal veriteľom žalovaného na základe postúpenia pohľadávky. Súd tiež uviedol, že žalovaný listom zo dňa 19.11.2013 úpadcovi oznámil, že vady a nedorobky si odstránil, pričom odstránením vád treťou osobou došlo k odpadnutiu právneho dôvodu, na základe ktorého žalovaný zdržiaval úhradu konečnej faktúry.

4. Okresný súd považoval za preukázané, že zmluvné strany zmluvy o dielo zo dňa 13.4.2010, dohodli aj úpravu vzájomných práv a povinností v prípade, že dielo bude mať vady a nedorobky a žalovaný, ako objednávateľ, ak sa rozhodne takéto dielo prevziať, takéto vady alebo nedorobky budú spísané v zápisnici s termínom ich odstránenia a v tomto prípade sa považuje záväzok zhotoviteľa splnený riadne až dňom odstránenia všetkých vád a nedorobkov uvedených v zápisnici o odovzdaní a prevzatí diela, čo vyplýva z článku VII. bod 7 zmluvy. Zároveň strany zmluvy v článku VIII. bod 10 si upravili, že ak zhotoviteľ neodstráni vady a nedorobky uvedené v protokole o odovzdaní a prevzatí diela v dohodnutej lehote, má právo ich odstrániť objednávateľ a náklady s tým spojené si odpočítať zo zdržanej čiastky.

5. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v konaní nepreukázal, že vady a nedorobky spísané v zápisnici zo dňa 1.12.2010 spoločnosť Stanislav Srnka, s.r.o., ako zhotoviteľ v dohodnutej lehote do 30.6.2011 odstránila, na základe čoho v zmysle konštatovaných zmluvných dojednaní žalovanému vzniklo právo vady a nedorobky si odstrániť a následne s tým spojené náklady si odčítať zo zdržanej čiastky, čo v danom prípade bola suma zodpovedajúca žalovanej istine. Žalovanému vzniklo právo odpočítať si od zdržanej ceny diela náklady spojené s odstránením vád a nedorobkov, čo však a contrario nezakladalo právo zhotoviteľa na úhradu zostávajúcej časti ceny diela bez toho, aby túto časť diela skutočne zrealizoval. Právo zhotoviteľa na úhradu zdržanej ceny diela v tomto prípade nezakladal ani článok IV. bod 15 in fine zmluvy o dielo zo dňa 13.4.2010, podľa ktorého zdržanú čiastku je objednávateľ povinný uvoľniť do 7 dní odo dňa odstránenia zistených vád a nedorobkov, keďže v danom prípade nedošlo k odstráneniu vád a nedorobkov zhotoviteľom diela. Ak zhotoviteľ vady a nedorobky neodstránil, podľa okresného súdu by bolo v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, ak by sa žalobca domáhal úhrady zostatku ceny diela len na základe toho, že vady a nedorobky si odstránil sám žalovaný. K priznaniu práva žalobcu na zaplatenie zostatku ceny diela bráni zmluvné dojednanie o tom, že zhotoviteľovi vznikne právo len na úhradu prác a dodávok skutočne vykonaných, teda by išlo o plnenie bez právneho dôvodu, keďže zhotoviteľ dielo riadne nevykonal, teda nevykonal dielo bez vád a nedorobkov, a ani vady a nedorobky neodstránil.

6. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal, že zhotoviteľ dielo skutočne vykonal, teda zrealizoval dielo aj v zostávajúcej časti ceny diela, nepreukázal, že má právny dôvod na úhradu žalovanej istiny, nepovažoval okresný súd nárok žalobcu za dôvodný.

7. Súd prvej inštancie tiež poukázal na ustanovenie § 555 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, ak sa podľa zmluvy má riadne vykonanie diela preukázať vykonaním dohodnutých skúšok, považuje sa vykonanie diela za dokončené až vtedy, keď sa tieto skúšky úspešne vykonali, pričom v danom prípade podľa článku II. bod 2 písm. a) zmluvy o dielo zo dňa 13.4.2010 záväzok zhotoviteľa zahŕňal aj komplexné skúšky a podľa súpisu vád a nedorobkov všetky plnenia, ktoré mal zhotoviteľ ešte dodať a namontovať, mal preukázať aj odskúšaním. Súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že k vyhláseniu rozhodnutia došlo na pojednávaní konanom dňa 11.3.2016 bez prítomnosti žalobcu, keď právny zástupca žalobcu mal predvolanie na termín pojednávania doručené dňa 11.1.2016, a teda mal

dostatok času na prípravu na pojednávanie v súlade s § 115 ods. 2 O. s. p. a na pojednávanie sa nedostavil a do začatia pojednávania svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Právny zástupca žalobcu, sa dostavil na súd následne po skončení pojednávania a dodatočne ospravedlnil svoju neúčast' s tým, že pojednávania sa nezúčastnil z dôvodu technickej chyby na jeho strane a súčasne doložil do spisu písomné stanovisko, na ktoré súd neprihliadal ani v písomnom vyhotovení rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 120 ods. 4 O. s. p.

8. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 21.12.2016, č. k. 14Cob/199/2016-136, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania.

9. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v zmysle § 387 ods. 1, 2 C. s. p., sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd dodal, že žalobca, ako postupník si uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie 49.616,72 Eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že správca konkurznej podstaty úpadcu Stanislav Srnka, s.r.o. „v konkurze“ Banská Bystrica, postúpil pohľadávku úpadcu na žalobcu. Jedná sa o pohľadávku, ktorá mala vzniknúť na základe uzatvorenej zmluvy o dielo medzi postupcom a žalovaným, kde žalobca tvrdí, že dielo v zmysle uzatvorenej zmluvy o dielo č. B/900647/29/10 bolo žalovanému odovzdané, pričom aj napriek skutočnosti, že vady diela neboli zo strany zhotoviteľa odstránené, žalovaný je povinný zaplatiť zadržané finančné prostriedky (žalovanú sumu), nakoľko si v konkurznom konaní svoje nároky neprihlásil zákonným spôsobom, t. j. prihláškou. Súd prvej inštancie dňa 5.3.2015 vydal platobný rozkaz č. k. 64Rob/361/2014-46, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odôvodnený odpor. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

10. Z vykonaného dokazovania, podľa odvolacieho súdu nepochybne vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola platne uzatvorená zmluva o dielo v súlade s § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka. Zároveň je nepochybné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný sa v zápise o odovzdaní a prevzatí stavby zo dňa 1.12.2010 dohodli, že zostáva dofakturovať 41.694,72 Eur bez DPH (s DPH žalovaná suma), pričom úhrada faktúry bude zadržaná až do termínu odstránenia všetkých vád a nedorobkov uvedených v prílohe č. 1 tejto zápisnice.

11. Odvolací súd nad rámec uvedeného zo strany súdu prvej inštancie, poukázal na vyjadrenie strán sporu v zápise o odovzdaní a prevzatí stavby, ktorí uviedli, že zástupcovia zhotoviteľa odovzdávajú a zástupcovia objednávateľa preberajú predmetné dielo, alebo jeho dokončenú časť podľa zmluvy a príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Z tohto vyjadrenia podľa odvolacieho súdu vyplýva, že predmetom preberacieho konania bola dokončená časť diela, pričom pokiaľ odvolateľ v odvolaní tvrdí, že dielo bolo v celom rozsahu odovzdané, a preto mu vzniklo právo na zaplatenie ceny diela, ktorá bola dohodnutá v zmluve o dielo, odvolací súd sa s takýmto názorom odvolateľa nestotožnil. Zároveň odvolací súd uviedol, že zo súpisu vád a nedorobkov, ktoré sú prílohou č. 1 k zápisu o odovzdaní a prevzatí stavby zo dňa 1.12.2010 vyplýva, že predmetom spísaných vád je dodávka a montáž súčastí elektrickej prípojky, vodojemu elektročastí, čiže z popisu týchto vád jednoznačne vyplýva, že v dobe spísania zápisu o odovzdaní a prevzatí stavby dielo nebolo zhotovené tak, ako bolo dohodnuté v uzatvorenej zmluve o dielo. V danom prípade nešlo o drobné vady, ktoré by nebránili užívaniu diela, ale naopak išlo o vady, bez odstránenia ktorých nebolo možné dielo riadne užívať. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol dohodnutý termín na odstránenie vád do 30.6.2011, pričom v rámci dokazovania pred súdom prvej inštancie bolo zistené, že zhotoviteľ tieto vady v dohodnutom termíne, ani následne neodstránil. Z tohto dôvodu, mal odvolací súd za to, že žalovaný postupoval v súlade s článkom VIII. bod 10 zmluvy o dielo a dal vady odstrániť tretej osobe. Jeho postup bol v súlade s citovaným zmluvným dojednaním, v rámci ktorého si zmluvné strany tiež dohodli, že žalovaný má v takomto prípade právo náklady spojené s odstránením vád si odpočítať zo zadržanej čiastky.

12. Odvolací súd ďalej dodal, že dôvod, pre ktorý boli finančné prostriedky zadržané, neodpadol a trvá do jeho rozhodnutia, lebo zhotoviteľ vady neodstránil. Pokiaľ žalovaný postupoval spôsobom, že

zhotoviteľovi, ktorý je toho času v konkurze, resp. správcom konkurznej podstaty zaslal započítanie sumy, ktorá mu bola vyfaktúrovaná spoločnosťou BOUTRAS s.r.o. Banská Bystrica, IČO: 44 915 462 v sume 50.033,66 Eur, odvolací súd tento úkon vyhodnotil za úkon v súlade s čl. VIII. bod 10 uzatvorenej zmluvy o dielo zo dňa 13.4.2010.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podala spoločnosť KW Consult s.r.o., so sídlom Kladnianska 34, 821 05 Bratislava, IČO: 47 241 543, dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila tým, že procesným postupom krajského súdu, jej bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Napadnuté rozhodnutie, ďalej podľa dovolateľky spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

14. Dovolaťka poukázala na doterajší priebeh konania a s odkazom na odvolanie opätovne uviedla, že žalobca vo svojom odvolaní v súvislosti s vyššie uvedenými skutočnosťami namietal vnútorný rozpor medzi dvoma závermi súdu, ktorý na jednej strane konštatoval, že zhotoviteľovi ani nevznikol nárok na zaplatenie žalovaného zostatku ceny diela, pretože proti tomuto nároku neposkytol zhotoviteľ objednávateľovi žiadne protiplnenie (odstránenie vád diela vytknutých objednávateľom). Na druhej strane uvádzal, že objednávateľ bol úhradu tohto zostatku ceny diela oprávnený až do odstránenia vád zadržiavať a následne, po odstránení týchto vád treťou osobou, aj odpočítať zo zadrživanej sumy náklady, ktoré mu s odstránením vád treťou osobou vznikli. Tento rozpor podľa dovolateľky spočíva v tom, že ak by zhotoviteľovi nárok na zaplatenie zostatku ceny diela vôbec nevznikol, potom by neexistoval žiadny dôvod na zadržiavanie plnenia zo strany objednávateľa (lebo by nebolo čo plniť). Naopak, ak súd považoval za oprávnený postup objednávateľa spočívajúci v zadržiavaní plnenia určeného na zaplatenie zostatku ceny diela zhotoviteľovi a následné započítanie nákladov na odstránenie vád diela treťou osobou proti pohľadávke na zaplatenie tohto zostatku ceny diela, potom nutne nárok zhotoviteľa, ktorý bol najprv predmetom zadržiavania a neskôr započítania zo strany objednávateľa, existovať musel.

15. Dovolaťka poukázala na to, že podľa názoru súdu prvej inštancie, odstránenie vád diela treťou osobou (na náklady objednávateľa), nemohlo zakladať právo zhotoviteľa na zaplatenie žalovanej sumy uplatnenej konečnou faktúrou, pretože možnosť zhotoviteľa domáhať sa plnenia od objednávateľa v prípade, keď vady sám neodstránil, by bola v rozpore s poctivým obchodným stykom. Dovolaťka namieta, že súd prvej inštancie tento záver žiadnym spôsobom neodôvodnil, pričom súd neposkytuje právnu ochranu výkonu práva, ktorý výkon je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

16. Ďalej dovolateľka uviedla, že Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, sa v napadnutom rozsudku s argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní vôbec nevysporiadal, keď žalobcovi nedal odpovede na ním nastolené podstatné skutkové a právne otázky. Odvolací súd poukázal na ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p., pričom konštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie, nie je s odkazom na znenie § 387 ods. 3 C. s. p., postačujúce. Tým, že odvolací súd žalobcovi dostatočné odpovede neposkytol, dovolateľka má za to, že týmto došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Dovolaťka dodala, že v bode 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd nad rámec odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že vyhodnotením obsahu zápisu o odovzdaní a prevzatí stavby došiel k záveru, že predmetom preberacieho konania podľa tohto zápisu nebolo celé dielo, ale len jeho dokončená časť, a aj z tohto dôvodu zhotoviteľovi nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie ceny (celého) diela. Dovolaťka k tomuto tvrdeniu odvolacieho uvádza, že ide o skutkový záver, ktorý je odlišný od skutkového stavu veci tak, ako ho zistil na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie. Ak odvolací súd, ako to vyplýva z odôvodnenia jeho rozsudku, neopakoval a ani nedoplnil dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie, podľa dovolateľky nemohol dospieť k odlišným skutkovým záverom ako okresný súd a bol povinný prevziať skutkový stav veci tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie. Keďže právny záver odvolacieho súdu, že právnenmu predchodcovi žalobcu nevznikol nárok na zaplatenie celej ceny diela, vyvodil tento súd aj zo skutkového záveru, ktorý

nevyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, tento právny záver odvolacieho súdu, je podľa dovolateľky predčasný a je dôsledkom jeho nesprávneho (nezákonného) procesného postupu. Tento postup je taktiež porušením práva žalobcu na spravodlivý proces a teda dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

18. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, je podľa dovolateľky založený aj na právnom posúdení, ktoré sa odchýlilo od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a to pri započítaní pohľadávky. Dovolateľka dodala, že započítací úkon žalovaného, je absolútne neplatný z dôvodu, že odporuje zákonu, a to konkrétne § 54 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

19. Na základe uvedeného, dovolateľka navrhuje napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

20. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas dovolateľka zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok bol podaný osobou, ktorá na to nie je oprávnená, preto je potrebné dovolanie odmietnuť (§ 447 písm. b/ C. s. p.).

22. V novom civilnom sporovom kódexe je dovolanie upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Civilný sporový poriadok (ako aj predtým platný a účinný Občiansky súdny poriadok) právnou úpravou dovolania (podmienok, za ktorých je dovolanie procesne prípustné) a dovolacieho konania nezaručuje, že každé podané dovolanie bude vždy prípustné a že dovolací súd sa vždy bude zaoberať aj vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Úspešné uplatnenie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je prvotne podmienené záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj prípustný. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému prvotnému záveru, platná právna úprava mu neumožňuje, aby v dovolacom konaní pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ teda dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Pre opačný prístup dovolacieho súdu nedáva Civilný sporový poriadok zákonný podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Teda, predpokladom toho, aby dovolací súd preskúmal dovolaním napadnuté rozhodnutie z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu je jeho zákonná prípustnosť.

23. Prípustnosť dovolania predpokladá splnenie subjektívnej a objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Subjektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje osobný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie podala na to oprávnená osoba. Objektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Vymedzená je ustanoveniami § 419 C. s. p. až § 421 C. s. p.

24. Záver o tom, že dovolanie je procesne prípustné vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok, t. j. podmienky subjektívnej a podmienky objektívnej.

25. Vo všeobecnosti platí, že posúdenie subjektívnej podmienky prípustnosti dovolania predchádza posúdeniu objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolateľ z určitého dôvodu nie je subjektívne oprávnený podať dovolanie, nie je potrebné ďalej skúmať, či jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu znaky niektorého z rozhodnutí uvedených v § 419 a nasl. C. s. p., t. j. či spĺňa objektívnu podmienku prípustnosti dovolania.

26. Podľa ustanovenia § 424 C. s. p., dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

27. Podľa ustanovenia § 447 písm. b/ C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

28. Subjektívnu legitímáciu k podaniu dovolania nemá strana sporu bezvýhradne. Z povahy dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že ho môže podať len tá strana sporu, ktorej bola rozhodnutím odvolacieho súdu spôsobená ujma na jej právach. Rozhodujúcim pritom je výrok súdneho rozhodnutia, pretože existenciu prípadnej ujmy možno posudzovať len z procesného hľadiska. Pri tomto posudzovaní nemožno vziať do úvahy subjektívne presvedčenie strany sporu, ale len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím odvolacieho súdu jej bola spôsobená ujma, ktorú možno odstrániť len zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Oprávnenie podať dovolanie prislúcha preto len tej strane sporu, v ktorej neprospech vyznieva pomer najpriaznivejšieho výsledku, ktorý súd pre stranu sporu mohol založiť svojim rozhodnutím a výsledku, ktorý svojim rozhodnutím založil, pokiaľ spôsobená ujma je zároveň odstrániteľná tým, že dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zruší alebo zmení. Ak podá dovolanie strana sporu, ktorej rozhodnutím odvolacieho súdu nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach, ktorú by bolo možné odstrániť zrušením alebo zmenou rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd dovolanie takejto strany sporu odmietne podľa § 447 písm. b/ C. s. p.

29. V prejednávanom spore sú stranami žalobca Alia vitá Limited, so sídlom Company Services Ltd of Suite 15, 1st Floor Oliaji Trade Centre, Francis Rachel Street, P. O. BOX Victoria, Mahé, Seychelles a žalovaný Stredoslovenská vodárenská spoločnosť, a. s., so sídlom Partizánska cesta 5, 974 00 Banská Bystrica, IČO: 36 056 006. Dňa 17.2.2017 bol Krajskému súdu v Banskej Bystrici doručený návrh na pripustenie zmeny žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.1.2017, uzavretej medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou KW Consult s.r.o., so sídlom Kladnianska 34, 821 05 Bratislava, IČO: 47 241 543, ako postúpnikom (dovolaateľka). Dovolací súd poznamenáva, že predmetný návrh na pripustenie zmeny žalobcu č. I. 153 spisu, bol krajskému súdu doručený po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2017. Následne dovolanie podala spoločnosť KW Consult s.r.o., so sídlom Kladnianska 34, 821 05 Bratislava, IČO: 47 241 543, ktorá stranou sporu v čase začatia dovolacieho konania nebola, v dôsledku ktorej skutočnosti sa stranou sporu nemohla právne relevantným spôsobom stať ani postupom v zmysle § 80 C. s. p. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu tak podala osoba, ktorá nebola stranou sporu, dotknutou napadnutým rozhodnutím.

30. Keďže najvyšší súd pri skúmaní subjektívnej podmienky prípustnosti dovolania dospel k vyššie uvedenému záveru, bolo potrebné dovolanie spoločnosti KW Consult s.r.o., so sídlom Kladnianska 34, 821 05 Bratislava, IČO: 47 241 543, ako podané neoprávnenou osobou podľa § 447 písm. b/ C. s. p., odmietnuť.

31. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p.

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.